370L0522

'Αριθ. N 267/14 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 10.12.70

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1970

περί τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐλευθερίας ἐγκαταστάσεως καί τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν γιά τίς μή μισθωτές δραστηριότητες πού ὑπάγονται στό χονδρικό ἐμπόριο ἄνθρακος καί τίς διαμεσολαβητικές δραστηριότητες πού ἀφοροῦν τόν ἄνθρακα (ex ὁμάδα 6112 ΔΤΤΒ).

(70/522/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

"Εχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 54 παράγραφοι 2 καί 3 καί τό ἄρθρο 63 παράγραφοι 2 καί 3,

τό γενικό πρόγραμμα γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως([1]), καί ἰδίως τόν Τίτλο IV/Δ,

τό γενικό πρόγραμμα γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλεύθερη παροχή ὑπηρεσιῶν([2]), καί ἰδίως τόν Τίτλο V/Γ,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως([3]),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς 'Επιτροπῆς([4]),

'Εκτιμώντας:

ὅτι ἡ συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος "Ανθρακος καί Χάλυβος δέν περιέχει διατάξεις περί τοῦ δικαιώματος ἐγκαταστάσεως καί τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν καί ὅτι ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἐλευθέρωση τῶν δραστηριοτήτων πού ἀναφέρονται στήν παρούσα ὁδηγία, ὑπάγεται ἐξ ὁλοκλήρου στίς διατάξεις τῆς συνθήκης περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος·

ὅτι οἱ δραστηριότητες πού ὑπάγονται στό χονδρικό ἐμπόριο καί οἱ διαμεσολαβητικές δραστηριότητες στό ἐμπόριο, τή βιομηχανία καί βιοτεχνία διέπονται ἤδη ἀπό δύο ὁδηγίες τοῦ Συμβουλίου τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1964([5])·

ὅτι ὁ τομέας τοῦ ἄνθρακος ἔχει ἐξαιρεθεῖ ἀπό τό πεδίο ἐφαρμογῆς τῶν ὁδηγιῶν αὐτῶν, ὅτι ἡ παρούσα ὁδηγία ἔχει σκοπό νά ἐλευθερώσει τίς ἐμπορικές δραστηριότητες στόν τομέα αὐτόν·

ὅτι ἐξ ἄλλου, ἡ παρούσα ὁδηγία ἔχει ἐπιπτώσεις στίς δραστηριότητες πωλήσεως τῶν παραγωγῶν, δεδομένου ὅτι τό ἄρθρο 2 παράγραφος 3 τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 7ης 'Ιουλίου 1964 περί πραγματοποιήσεως τῆς ἐλευθερίας ἐγκαταστάσεως καί τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν γιά τίς μή μισθωτές δραστηριότητες στίς ἐξορυκτικές βιομηχανίες (κλάσεις 11-19 ΔΤΤΒ)([6]) περιορίζει τό δικαίωμα τοῦ παραγωγοῦ, πού ἐγκαθίσταται μέ τήν ἀνωτέρω ἰδιότητα σέ ἄλλο Κράτος μέλος καί πωλεῖ τά προϊόντα του στό Κράτος αὐτό, νά πωλεῖ σέ ἕνα μόνο κατάστημα πού εὑρίσκεται στή χώρα παραγωγῆς, μέχρις ὅτου ἐλευθερωθεῖ τό ἐμπόριο τῶν ἐν λόγω προϊόντων, δυνάμει ἄλλων ὁδηγιῶν·

ὅτι, ἡ παρούσα ὁδηγία ἐλευθερώνει τό χονδρικό ἐμπόριο ἄνθρακος· ὅτι, τό λιανικό ἐμπόριο κατέστη ἤδη ἐλεύθερο μέ τήν ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου τῆς 15ης 'Οκτωβρίου 1968([7]), ὅτι κατόπιν τούτου, ὁ περιορισμός στήν πώληση σέ ἕνα μόνον κατάστημα πού εὑρίσκεται στή χώρα παραγωγῆς δέν ἐφαρμόζεται πλέον γι' αὐτά τά προϊόντα· ὅτι ὁ παραγωγός, ὁ ὁποῖος, βάσει τῆς ἀνωτέρω ἀναφερομένης ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 7ης 'Ιουλίου 1964, ἐγκαθίσταται μέ τήν ἰδιότητα αὐτή σέ ἄλλο Κράτος μέλος, δικαιοῦται δυνάμει τῆς ἰδίας αὐτῆς ὁδηγίας νά πωλεῖ τά προϊόντα του σέ ἕνα ἤ περισσότερα καταστήματα τοῦ Κράτους μέλους αὐτοῦ·

ὅτι ἡ παρούσα ὁδηγία πρέπει νά παρέχει ἐπίσης τή δυνατότητα στόν παραγωγό νά ἐγκαθίσταται σέ ἄλλο Κράτος μέλος ὄχι ὡς παραγωγός, ἀλλά γιά νά πωλεῖ σέ αὐτό τό Κράτος τά ἰδικά του προϊόντα σέ ἕνα ἤ περισσότερα καταστήματα, χονδρικῶς·

ὅτι πρέπει νά καταργηθοῦν, δυνάμει τῆς παρούσης ὁδηγίας οἱ περιορισμοί στήν ἐλεύθερη παροχή ὑπηρε-

([1]) ΕΕ ἀριθ. 2 τῆς 15.1.1962, σ. 36/62.
([2]) ΕΕ ἀριθ. 2 τῆς 15.1.1962, σ. 32/62.
([3]) ΕΕ ἀριθ. A 51 τῆς 29.4.1970, σ. 4.
([4]) ΕΕ ἀριθ. A 108 τῆς 26.8.1970, σ. 20.
([5]) ΕΕ ἀριθ. 56 τῆς 4.4.1964, σ. 863/64 καί 869/64.
([6]) ΕΕ ἀριθ. 117 τῆς 23.7.1964, σ. 1871/64.
([7]) ΕΕ ἀριθ. N 260 τῆς 22.10.1968, σ. 1.

σιῶν ἀπό μισθωτούς διαμεσολαβητές, πού ἐργάζονται σέ μία ἤ περισσότερες βιομηχανικές ἤ ἐμπορικές ἐπιχειρήσεις· ὅτι ἐνίοτε εἶναι δύσκολο νά γίνει διάκριση μεταξύ τῶν δραστηριοτήτων τῶν μισθωτῶν διαμεσολαβητῶν καί τῶν δραστηριοτήτων τῶν μή μισθωτῶν ἀντιπροσώπων, διότι ὁ νομικός διαχωρισμός μεταξύ τῶν δύο δέν εἶναι ὁ αὐτός καί στίς ἕξη χῶρες· ὅτι ἡ δραστηριότητα τῶν μισθωτῶν διαμεσολαβητῶν ἔχει τήν ἴδια οἰκονομική σημασία μέ ἐκείνη τῶν μή μισθωτῶν ἀντιπροσώπων, καί δέν ἦτο οὔτε εὔκολο οὔτε χρήσιμο νά πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐλευθέρωση αὐτοῦ τοῦ πολύ ἰδιαίτερου τύπου παροχῆς ὑπηρεσιῶν μέ σειρά μέτρων μερικῆς ἐλευθερώσεως, τά ὁποῖα θά ἴσχυαν ὅταν καί ὁποτε θά ἐλευθερώνονταν οἱ δραστηριότητες τῶν ἐργοδοτῶν·

ὅτι σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ γενικοῦ προγράμματος γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως οἱ περιορισμοί πού ἀφοροῦν τήν εὐχέρεια συμμετοχῆς σέ ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις πρέπει νά καταργηθοῦν κατά τό μέτρο πού οἱ ἐπαγγελματικές δραστηριότητες τοῦ ἐνδιαφερομένου συνεπάγονται τήν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ·

ὅτι τό καθεστώς πού ἐφαρμόζεται στούς ἐργαζόμενους μισθωτούς πού συνοδεύουν τόν παρέχοντα ὑπηρεσίες ἤ ἐνεργοῦν γιά λογαριασμό του διέπεται ἀπό τίς διατάξεις πού θεσπίσθηκαν κατ' ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 48 καί 49 τῆς συνθήκης·

ὅτι ἔχουν θεσπισθεῖ ἤ θά θεσπισθοῦν ἰδιαίτερες ὁδηγίες πού θά ἐφαρμόζονται σέ ὅλες τίς μή μισθωτές δραστηριότητες, ὅσον ἀφορᾶ τίς διατάξεις τίς σχετικές μέ τή διακίνηση καί διαμονή τῶν δικαιούχων, καθώς καί, ὅπου εἶναι ἀπαραίτητο, ὁδηγίες γιά τό συντονισμό τῶν ἐγγυήσεων, τίς ὁποῖες ἀπαιτοῦν τά Κράτη μέλη ἀπό τίς ἑταιρίες γιά τήν προστασία τῶν συμφερόντων τῶν ἑταίρων καί τῶν τρίτων·

ὅτι ἐκτός αὐτοῦ, σέ ὁρισμένα Κράτη μέλη τό χονδρικό ἐμπόριο ἄνθρακος διέπεται ἀπό διατάξεις περί προσβάσεως στό ἐπάγγελμα· ὅτι ὡς ἐκ τούτου ὁρισμένα μεταβατικά μέτρα πού προορίζονται νά διευκολύνουν τήν ἀνάληψη καί ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπό ὑπηκόους ἄλλων Κρατῶν μελῶν θά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο ἰδιαίτερης ὁδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Τά Κράτη μέλη καταργοῦν, ὑπέρ τῶν φυσικῶν προσώπων καί ἑταιριῶν, πού προβλέπονται στόν Τίτλο I τῶν γενικῶν προγραμμάτων γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως καί στήν ἐλεύθερη παροχή ὑπηρεσιῶν, πού στό ἑξῆς καλοῦνται «δικαιοῦχοι», τούς περιορισμούς πού ἀναφέρονται στόν Τίτλο III τῶν ἐν λόγω γενικῶν προγραμμάτων, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀνάληψη καί ἄσκηση τῶν δραστηριοτήτων πού καθορίζονται στά ἄρθρα 2 καί 3 τῆς ὁδηγίας αὐτῆς.

Ἄρθρο 2

1. Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας ἐφαρμόζονται στίς μή μισθωτές δραστηριότητες πού ὑπάγονται στό χονδρικό ἐμπόριο ἄνθρακος (ex ὁμάδα 6112 ΔΤΤΒ)([1]).

2. Κατά τήν ἔννοια τῆς παρούσης ὁδηγίας ἀσκεῖ δραστηριότητα χονδρικοῦ ἐμπορίου ἄνθρακα, κάθε φυσικό πρόσωπο ἤ ἑταιρία, πού κατά σύνηθες ἐπάγγελμα ἀγοράζει ἄνθρακα ἐπ' ὀνόματί του καί γιά λογαριασμό του καί τόν μεταπωλεῖ σέ ἄλλους χονδρεμπόρους ἤ λιανοπωλητές εἴτε σέ μεταποιητές ἤ σέ καταναλωτές ἐπαγγελματίες, ἤ σέ μονάδες εὐρείας καταναλώσεως.

Ὁ ἄνθραξ εἶναι δυνατό νά μεταπωλεῖται εἴτε στήν αὐτή κατάσταση, εἴτε κατόπιν μεταποιήσεως, ἐπεξεργασίας ἤ συσκευασίας, ὅπως συνηθίζεται στό χονδρικό ἐμπόριο.

Οἱ δραστηριότητες πού ὑπάγονται στό χονδρικό ἐμπόριο δύνανται νά ἀσκοῦνται ὑπό τή μορφή ἐσωτερικοῦ, ἐξαγωγικοῦ, εἰσαγωγικοῦ ἤ ὑπό διαμετακόμιση ἐμπορίου.

3. Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας ἐφαρμόζονται ἐπίσης στίς δραστηριότητες χονδρικῶν πωλήσεων πού γίνονται ἀπό ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς ἄνθρακος.

Ἄρθρο 3

Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας ἐφαρμόζονται ἐπίσης στόν τομέα τοῦ ἐμπορίου ἄνθρακος:

1. Στίς ἀκόλουθες μή μισθωτές δραστηριότητες:

   α) ἐπαγγελματικές δραστηριότητες διαμεσολαβητοῦ ἐπιφορτισμένου, δυνάμει μιᾶς ἤ περισσοτέρων ἐντολῶν, νά διαπραγματεύεται ἤ νά συνάπτει ἐμπορικές συναλλαγές ἐπ' ὀνόματι καί γιά λογαριασμό ἄλλου·

   β) ἐπαγγελματικές δραστηριότητες διαμεσολαβητοῦ, ὁ ὁποῖος χωρίς νά εἶναι μόνιμα ἐπιφορτισμένος, φέρει σέ ἐπαφή πρόσωπα πού ἐπιθυμοῦν νά συμβληθοῦν ἀπ' εὐθείας μεταξύ τους, προετοιμάζει τίς ἐμπορικές συναλλαγές τους ἤ βοηθᾶ στή σύναψη αὐτῶν·

   γ) ἐπαγγελματικές δραστηριότητες διαμεσολαβητοῦ, ὁ ὁποῖος συνάπτει ἐμπορικές συναλλαγές ἐπ' ὀνόματί του καί γιά λογαριασμό ἄλλων.

2. Στίς δραστηριότητες παροχῆς ὑπηρεσιῶν πού πραγματοποιοῦνται ἀπό μισθωτό διαμεσολαβητή κατ' ἐπάγγελμα, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται σέ μία ἤ περισσότερες ἐμπορικές ἤ βιομηχανικές ἐπιχειρήσεις. Ὁ ἐν λόγω μισθωτός διαμεσολαβητής καθώς καί οἱ ἐπιχειρήσεις,

([1]) Στατιστικό γραφεῖο τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, Στατιστικές μελέτες, Σειρά M, Ἀριθ. 4, Θεώρ. 1 (Νέα Ὑόρκη, 1958).

πρέπει νά κατοικοῦν ἤ νά εἶναι ἐγκατεστημένοι σέ Κράτος μέλος, διάφορο τοῦ Κράτους στό ὁποῖο παρέχονται οἱ ὑπηρεσίες.

Οἱ ἀναφερόμενες στό σημεῖο 1 δραστηριότητες συμπεριλαμβάνουν καί τίς δραστηριότητες τῶν διαμεσολαβητῶν πού μεταβαίνουν ἀπό οἰκία σέ οἰκία πρός ἀναζήτηση παραγγελιῶν.

"Αρθρο 4

1. Τά Κράτη μέλη καταργοῦν ἐκείνους ἰδίως τούς περιορισμούς οἱ ὁποῖοι:

α) παρακωλύουν τήν ἐγκατάσταση δικαιούχων ἤ τήν παροχή ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν στή χώρα ὑποδοχῆς ὑπό τούς αὐτούς ὅρους καί μέ τά αὐτά δικαιώματα ὅπως καί οἱ ἡμεδαποί·

β) ἀπορρέουν ἀπό διοικητική πρακτική, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν διακριτική σέ σχέση μέ τούς ἡμεδαπούς μεταχείριση τῶν δικαιούχων.

2. Μεταξύ τῶν περιορισμῶν πού πρέπει νά καταργηθοῦν περιλαμβάνονται εἰδικώτερα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἀντικείμενο διατάξεων πού ἀπαγορεύουν ἤ περιορίζουν τήν ἐγκατάσταση τῶν δικαιούχων ἤ τήν ὑπ' αὐτῶν παροχή ὑπηρεσιῶν, ὅπως:

α) *στό Βέλγιο*

— ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς δελτίου ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος (carte professionnelle) (ἄρθρο 1 τοῦ Νόμου τῆς 19ης Φεβρουαρίου 1965)·

β) *στή Γαλλία*

— ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς δελτίου ταυτότητος ἀλλοδαποῦ ἐμπόρου (carte d'identité d'étranger commerçant) (νομοθετικό διάταγμα τῆς 12ης Νοεμβρίου 1938, διάταγμα τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1939 ὅπως τροποποιήθηκε μέ τό διάταγμα τῆς 27ης 'Οκτωβρίου 1969, Νόμος τῆς 8ης 'Οκτωβρίου 1940, Νόμος τῆς 10ης 'Απριλίου 1954, διάταγμα ἀριθ. 59-852 τῆς 9ης 'Ιουλίου 1959),

ὁ ἀποκλεισμός ἀπό τό δικαίωμα ἀνανεώσεως ἐμπορικῶν μισθώσεων (διάταγμα τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1953 ἄρθρο 38)·

γ) *στό Λουξεμβοῦργο*

— ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς ἀδείας περιορισμένης χρονικῆς ἰσχύος πού χορηγεῖται σέ ἀλλοδαπούς (ἄρθρο 21 τοῦ Νόμου τῆς 2ας 'Ιουνίου 1962).

"Αρθρο 5

1. Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ὥστε οἱ δικαιοῦχοι τῆς παρούσης ὁδηγίας νά ἔχουν τό δικαίωμα συμμετοχῆς σέ ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις ὑπό τούς αὐτούς ὅρους καί μέ τά αὐτά δικαιώματα καί ὑποχρεώσεις ὅπως καί οἱ ἡμεδαποί.

2. Σέ περίπτωση ἐγκαταστάσεως, τό δικαίωμα συμμετοχῆς στίς ὀργανώσεις αὐτές συνεπάγεται τό δικαίωμα ἐκλογῆς ἤ τό δικαίωμα διορισμοῦ σέ διοικητικές θέσεις τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν. Οἱ διοικητικές αὐτές θέσεις πάντως εἶναι δυνατό νά προορίζονται γιά τούς ἡμεδαπούς, ἐφ' ὅσον ἡ ὀργάνωση αὐτή μετέχει δυνάμει διατάξεως νομοθετικοῦ ἤ κανονιστικοῦ χαρακτήρα στήν ἄσκηση δημοσίας ἐξουσίας.

3. Στό Μέγα Δουκάτο τοῦ Λουξεμβούργου ἡ ἰδιότης τοῦ μέλους τοῦ 'Εμπορικοῦ ἤ 'Επαγγελματικοῦ 'Επιμελητηρίου δέν δίνει στούς δικαιούχους, τῆς παρούσης ὁδηγίας, τό δικαίωμα συμμετοχῆς γιά τήν ἀνάδειξη τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῶν 'Επιμελητηρίων αὐτῶν.

"Αρθρο 6

Οὐδέν Κράτος μέλος παρέχει στούς ὑπηκόους του πού μεταβαίνουν σέ ἄλλο Κράτος μέλος γιά νά ἀσκήσουν μία ἀπό τίς δραστηριότητες πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 2 καί 3 ὁποιαδήποτε ἐνίσχυση πού μπορεῖ νά νοθεύσει τούς ὅρους ἐγκαταστάσεως.

"Αρθρο 7

1. "Αν Κράτος μέλος ὑποδοχῆς ἀπαιτεῖ ἀπό τούς ὑπηκόους του γιά τήν πρόσβαση σέ μία ἀπό τίς δραστηριότητες πού ἀναφέρεται στά ἄρθρα 2 καί 3, ἀπόδειξη ἐντιμότητος καθώς καί ἀπόδειξη μή κηρύξεως σέ πτώχευση ἤ μία μόνον ἀπό τίς δύο ἀποδείξεις αὐτές, τό ἐν λόγω Κράτος δέχεται ὡς ἐπαρκή ἀπόδειξη προκειμένου γιά ὑπηκόους ἄλλων Κρατῶν μελῶν, τήν προσαγωγή ἀποσπάσματος ποινικοῦ μητρώου, ἐλλείψει δέ τούτου, ἑνός ἰσοδυνάμου ἐγγράφου πού ἔχει ἐκδοθεῖ ἀπό ἁρμόδια δικαστική ἤ διοικητική ἀρχή τῆς χώρας καταγωγῆς ἤ προελεύσεως ἀπό τό ὁποῖο νά προκύπτει ὅτι οἱ ἀπαιτήσεις αὐτές ἱκανοποιοῦνται. 'Εν τούτοις στήν περίπτωση διαμεσολαβητῶν πού μεταβαίνουν ἀπό οἰκία σέ οἰκία πρός ἀναζήτηση παραγγελιῶν, εἶναι δυνατόν ἐπίσης νά ληφθοῦν ὑπόψη στοιχεῖα διαφορετικά ἀπό αὐτά πού πιστοποιοῦνται στό ἔγγραφο πού ἀναφέρεται στό προηγούμενο ἐδάφιο, ἄν αὐτά τά στοιχεῖα ἔχουν ἐπισήμως πιστοποιηθεῖ καί δείχνουν σαφῶς, ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος δέν πληροῖ ὅλες τίς προϋποθέσεις ἐντιμότητος πού εἶναι ἀπαραίτητες γιά τήν ἄσκηση τῆς ἐν λόγω δραστηριότητος. 'Ο ἔλεγχος αὐτός πάντως δέν θά διεξάγεται κατά τρόπο συστηματικό.

2. "Αν ἡ χώρα καταγωγῆς ἤ προελεύσεως δέν χορηγεῖ τέτοιο ἔγγραφο ὅσον ἀφορᾶ τήν μή πτώχευση, τοῦτο εἶναι δυνατόν νά ἀντικατασταθεῖ ἀπό ἔνορκη δήλωση τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐνώπιον ἁρμοδίας δικαστικῆς ἤ διοικητικῆς ἀρχῆς, συμβολαιογράφου ἤ ἁρμοδίου ἐπαγγελματικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας καταγωγῆς ἤ προελεύσεως.

3. Τά ἔγγραφα πού ἐκδίδονται σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 1 ἤ τήν παράγραφο 2, δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποβληθοῦν μετά τήν πάροδο τριῶν μηνῶν ἀπό τῆς ἐκδόσεώς τους.

4. Τά Κράτη μέλη ὁρίζουν ἐντός τῆς προθεσμίας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 9, τίς ἀρχές καί τούς ὀργανισμούς πού εἶναι ἁρμόδιοι γιά τήν ἔκδοση τῶν ἐγγράφων αὐτῶν, ἐνημερώνουν δέ ἀμέσως περί αὐτοῦ τά ἄλλα Κράτη μέλη καί τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 8

Τά Κράτη μέλη, στά ὁποῖα ἡ πρόσβαση στό ἐπάγγελμα ἐξαρτᾶται ἀπό ὁρκοδοσία, ἐξασφαλίζουν ὥστε ὁ τύπος τοῦ ὅρκου αὐτοῦ νά δύναται ἐπίσης νά δοθεῖ καί ἀπό ἀλλοδαπούς. Ὅταν δέν συμβαίνει αὐτό, τά Κράτη μέλη καθιερώνουν ἕνα κατάλληλο καί ἰσοδύναμο τύπο ὅρκου.

Ἄρθρο 9

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά μέτρα πού εἶναι ἀναγκαῖα γιά νά συμμορφωθοῦν πρός τήν παρούσα ὁδηγία ἐντός ἕξη μηνῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεώς της καί ἐνημερώνουν ἀμέσως περί αὐτοῦ τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 10

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 30 Νοεμβρίου 1970.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

H. D. GRIESAU